

Rusija - grad Taganrog, 11.12.2012.

Draga djeco i tete vrtića "Vrapčić"!

Pišu vam misionarke Rusiji, s. M. Augustina i s. Mirjam, zajedno s djecom iz naše katoličke župe. Nas katolika ovdje ima malo, ali se držimo zajedno, kao jedna velika obitelj. Iako živimo u Rusiji, ovdje ima različitih nacionalnosti. Osim Rusa, tu su i Armenci, Poljaci, Ukrajinci, Latvijci, Asirijci, Židovi, studenti iz Afrike i Equadora. Još i mi Hrvatice, a župnik nam je Argentinac. Ponekad molimo krunicu, svatko na svom jeziku, i vidimo kako nas Bog, vjera i ljubav povezuje, iako smo vrlo različiti.

Katoličke djece ovdje također nema mnogo. Dvije godine smo imali dječji vrtić, ali su neka djeca narasla i pošla u školu, a drugi su se odselili u drugi grad, pa sada nije potrebno. Ipak, djeca su vrlo aktivna, i dolaze na vjeronauk, pripremaju priredbe i iznenađenja za odrasle. Tako smo prošle godine radili kekse pred Božić, i poklonili ih bolesnim i starijim ljudima, koji su se vrlo razveselili. Ove pak nedjelje pripremili smo iznenađenje za cijelu župu. Na raznobojne listiće papira napisali smo odraslima razne pohvale za dobro, koje smo kod njih primijetili, i svakome osobno predali. Neki nisu imali naočale da pročitaju, pa su se poslije iznenadili, vidjevši, na primjer, poruku: "Hvala što se molite i time pokazujete svoju vjeru". Sva djeca su dijelila listiće, ali su najstariji, Dima i Stas, uložili mnogo truda, vremena i mašte, dok su ih pripremili.

Mi živimo u gradu Taganrogu, na Azovskom moru, u Rostovskoj oblasti, no jednom na tjedan putujemo oko 100 km do grada Azova, gdje također ima katolika, i djece za vjeronauk. Katolici su dosta raštrkani, neki žive u okolnim selima, i čak još 150 km dalje (u gradu Jejsku). Neka djeca zbog toga ne mogu redovito dolaziti s roditeljima u crkvu, tako da mi povremeno idemo k njima, a vjeronauk za Petra se odvija preko Skypea.

Jednom ili dvaput godišnje sudjelujemo u „Praznicima s Bogom i ljudima“. Tada se na nekoliko dana skupe sva djeca na vjeronauk, igre, molitve, izlete... Onda smo svi zajedno, i možemo se družiti, i jedva čekamo školske praznike, kad ćemo se opet svi skupiti. Ove godine su najstariji dječaci naučili ministrirati, tako da sada svake nedjelje ponosno pomažu župniku.

Sada se pripremamo za Božić, radimo dobra djela, da obradujemo Isusa za Njegov rođendan, i pripremamo malu priredbu. To vjerojatno radite i vi, i sva djeca na svijetu. Nama su sestre rekly, kako se kaže na hrvatskom „Blagoslovljen i sretan Božić“, a na ruskom to zvuči: „Pozdravljaju s Raždestvom Hristovim!“ (*podcrtana su slova, na koja ide naglasak*). I još se k tom doda puno dobrih želja, naprimjer: „Zdarovja Vam, mira, sčastja i Božjeva blagaslavljenija!“ (to znači: Želim vam zdravlje, mir, sreću i Božji blagoslov!) Na Badnjak navečer skuplja se sva obitelj, i prelama se tradicionalni božićni kruh, uz takve dobre želje, i tek onda slijedi večera, i spremanje u crkvu na noćnu svetu misu.

Još bismo vam moli mnogo pisati, ali se nadamo, da će još biti prilike. Bilo bi nam drago, da nam odgovorite, i napišete nešto o sebi, i o tome, kako se vi pripremate za Božić.

Šaljemo vam i neke naše fotografije, i punooooo pozdrava!

Djeca iz grada Taganroga: Stas (11 god.), Dima (9), Albert (7), Kiril (6), Ivan (1), Matvej (4), Roman (4), Marina (1), Jaroslav (2).

Djeca iz grada Azova: Paulina (11), Jegor (9), Viktorija (8), Mihail (6), Alina (7), Nikita (6), Paulina (8).

Djeca iz grada Jejska: Pjotr (ili na hrvatski Petar, 8 god) i mali brat Pavel (6 mjeseci).

Misionarke, Sestre Karmelićanke Božanskog Srca Isusova: s. M. Augustina i s. Mirjam